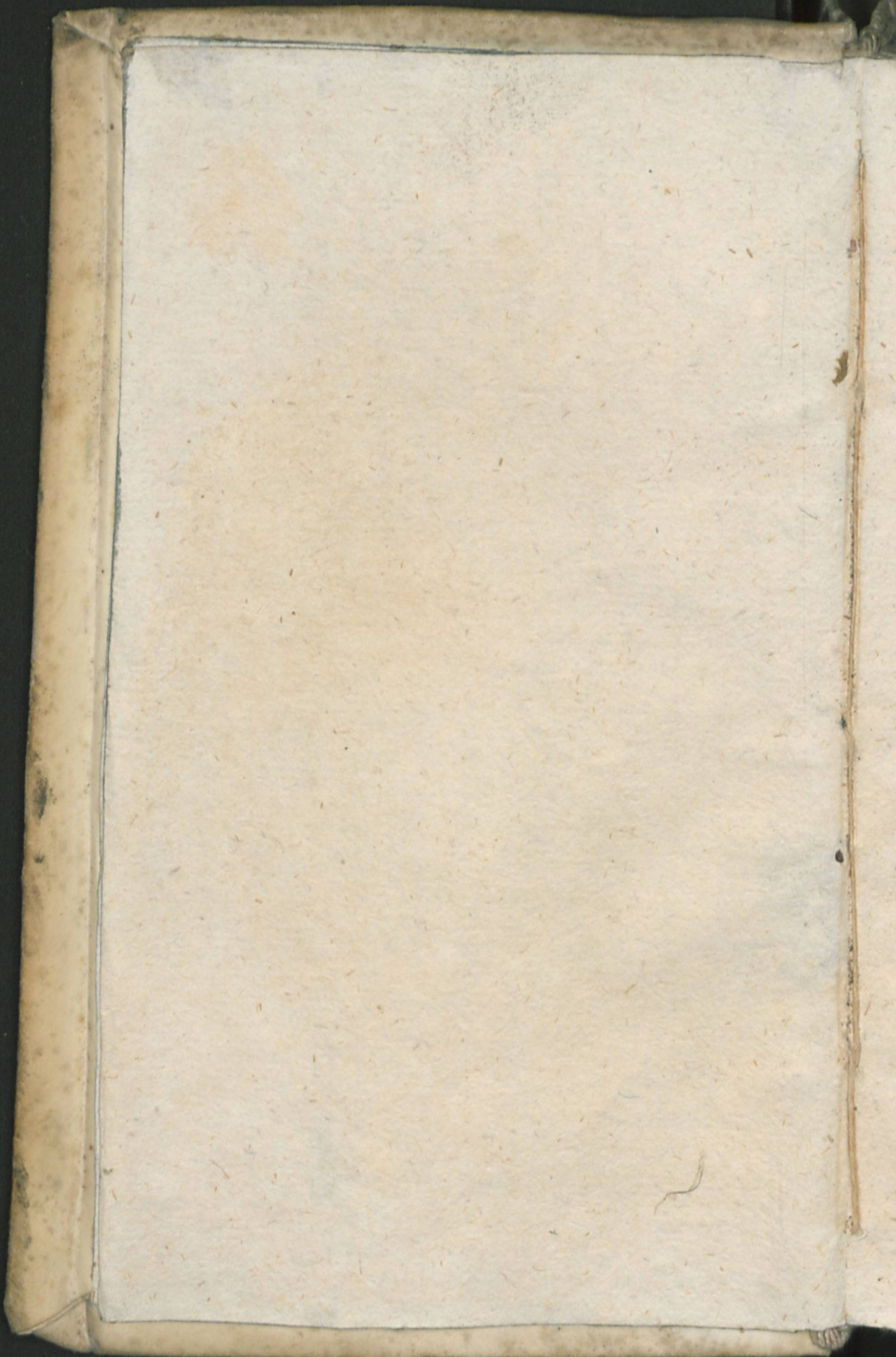

Sammelled

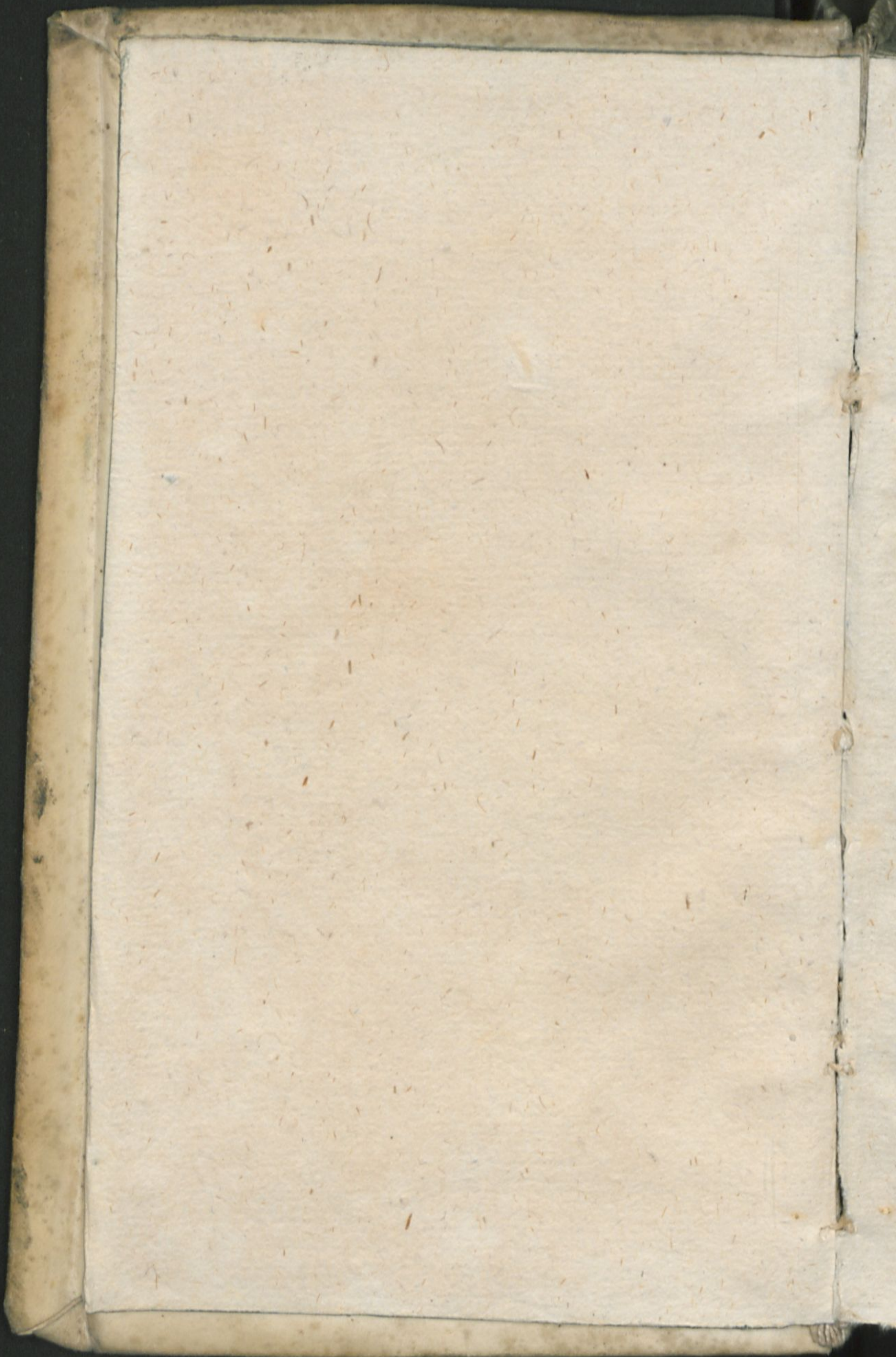
See

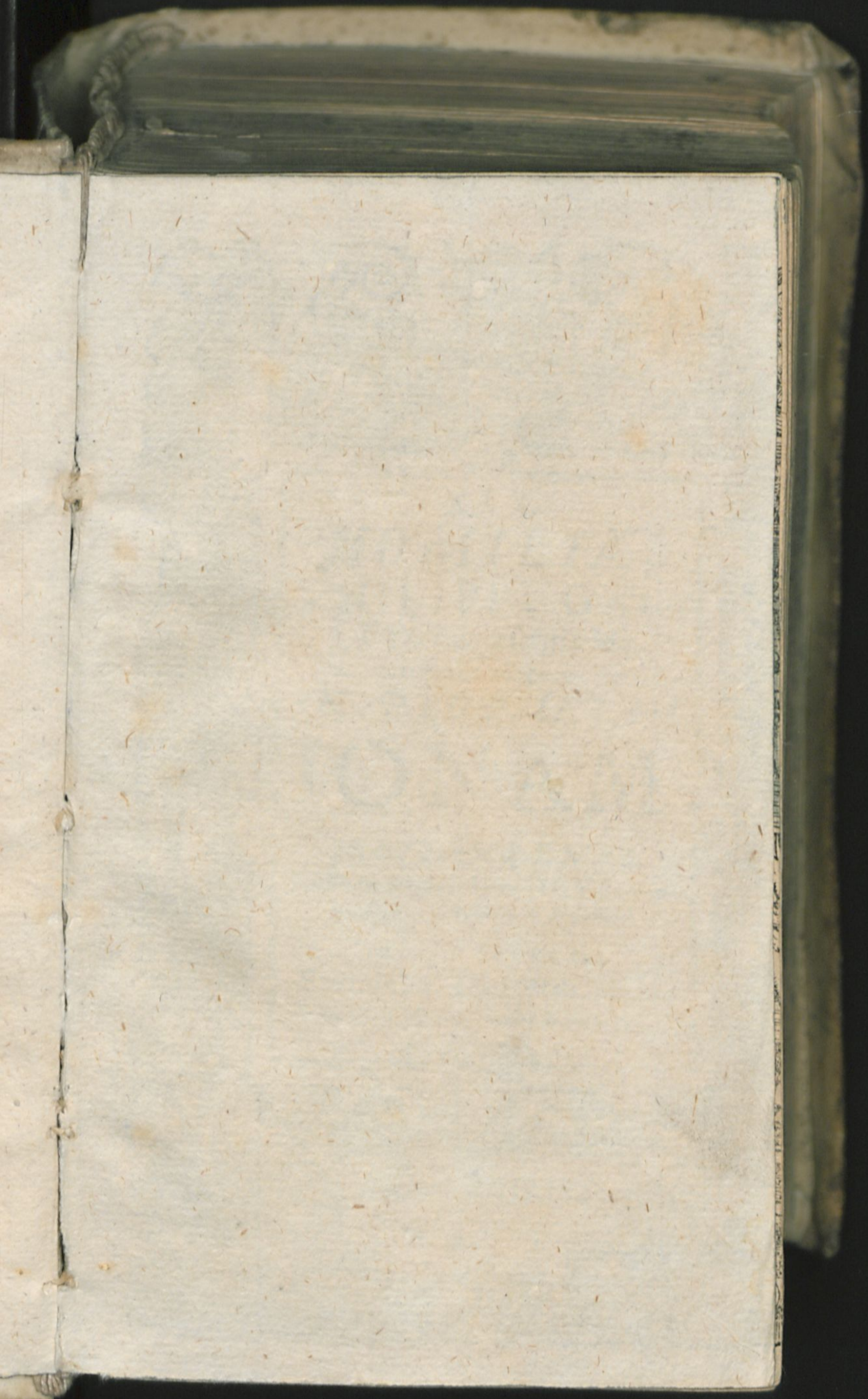
F. o. 113.

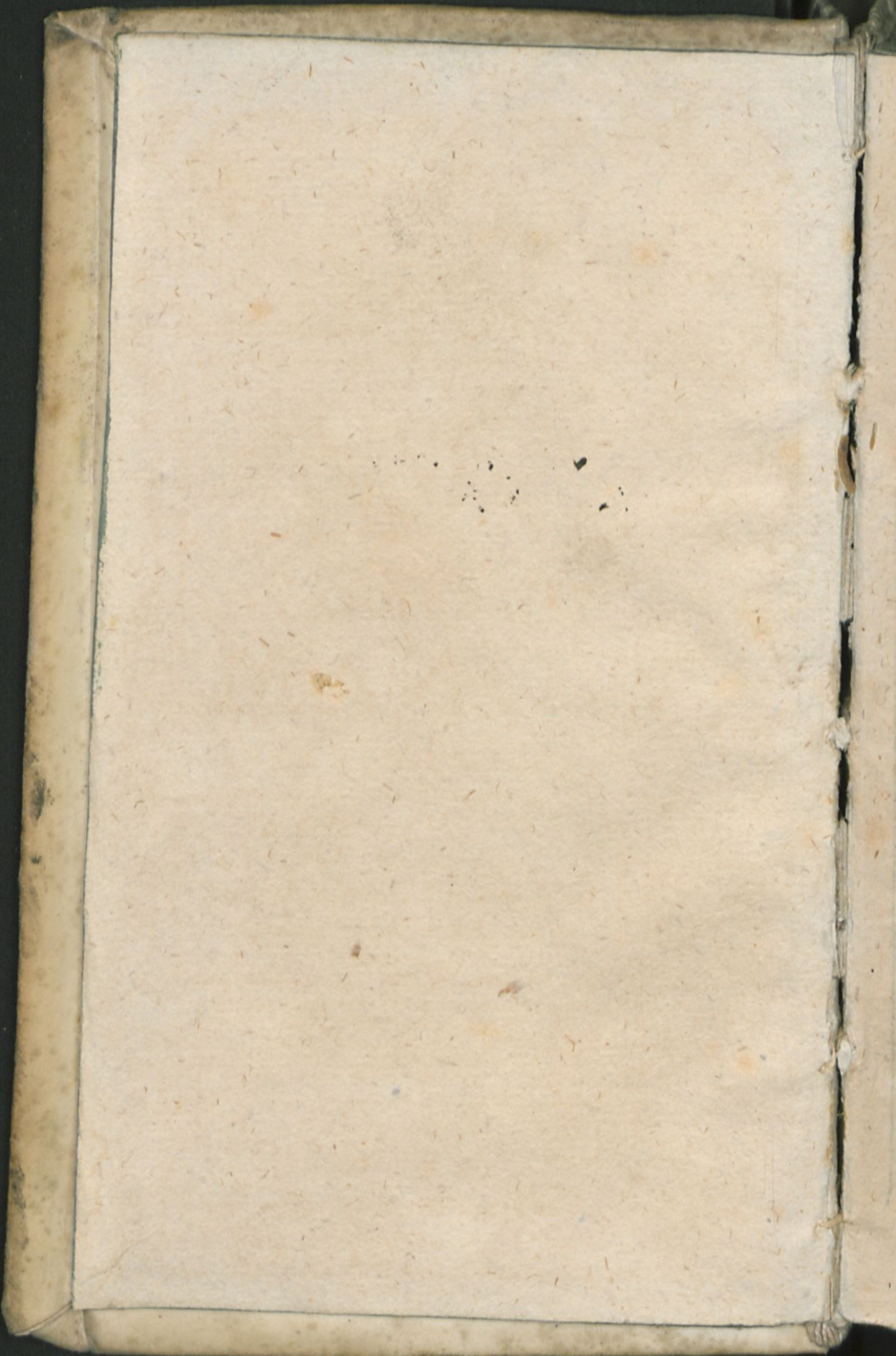

PROPHETA
IONAS QVA-
DRILINGVIS.

Hebraicè,
Græcè,
Latinè,
Germanicè.

PER SINGVLA CAP
*distinctus, ut versus versus resp
versionum diversitas ad font
ca originis tanto,
minari po.*

66

VVITEL
Typis Cratonianis, f.
M. DC.

IONAS

CAP. I.

CAP. I.

דְּבַר
 נְיָהוּ יְהוָה
 אֶל-יוֹנָתָן
 בֶּן-אֲמִתַּי לֵאמֹר
 2. קוּם לךָ
 אֶל-כִּינֹרַת הָעִיר
 הַגְּדוּלָה וקְרָא עֲלֵיהֶם
 כִּי-עָלְתָה יָחַס
 לְפָנָי

Καὶ ἐγένετο λόγος
 κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν
 ἰὸν τῶ ἀμαθι, λέγων.

2. Ἀνάστηθι ἔκπευθε
 πει εἰς Νινῶδι τὴν πόλιν
 τὴν μεγάλην, ἔκκηρυ-
 ζον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ
 κραυγὴ τῆς κακίας αὐ-
 τῆς πρὸς με.

3. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τῶ
 Φυγεῖν εἰς θαρσεῖς ἐκ
 πρῶτως κυρίου, ἔκα-
 τέβη εἰς ἰώπωλον, ἔευ-
 ρε πλοῖον βαδίζον εἰς
 θαρσεῖς ἔἔδωκε τὸ ναῦ-
 λον αὐτῶ, καὶ ἀνέβη εἰς
 αὐτὸ τῶ πλεύσας μετ'
 αὐτῶν εἰς θαρσεῖς ἐκ
 πρῶτως κυρίου.

PROPHETA.

CAP. I.

ET factum est verbum DOMINI ad Ionam filium Amathi dicens :

2. Surge & vade in Niniven civitatem grandem, & predica in ea, quia ascendit malicia eius coram me.

3. Et surrexit Ionas, ut fugeret in Tharsis, à facie DOMINI. Et descendit Ioppen, & invenit navem euntē in Tharsis. Et dedit navulum ejus, & descendit in eam, ut iret cum eis in Tharsis à facie Domini.

CAP. I.

ES geschach das wort des HERRN zu Jona dem Sohn Amithai / vñ sprach:

2. Mache dich auff / vnd gehe in die grosse Stad Ninive / vñ predige drinnen / denn ire bosheit ist erauff kommen für mich.

3. Aber Jona machte sich auff / vnd flohe für dem HERRN / vnd wolt auff's Meer / vnd kam hinab gen Japho. Vnd da er ein schiff fand / das auff's Meer wolt fahren / gab er Fehrgele / vnd trat drein / das er mit jnen auff's Meer führe für dem HERRN.

IONAS

4. ויהי ה' רוח גדולה אל הים ויהי סער גדול בים והאנדר חשבר להשבר :

4. Καὶ κύριος ἐξήγαγε πνεῦμα μέγα εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσῃ ἔτι τὸ πλοῖον ἐκινδύνειε τὸ σωτηριβῆναι.

5. ויראו המלחים ויזעקו איש אל-אלהיו ויטלו את הכלים אשר באנדר אל הים להקל מעליהם ויזנה ירד אל-ירכתי הספינה וישכב וירדם :

5. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοί, ἔτι ἀνεβόων ἕκαστος πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶ, καὶ ἐκβολὴν ἐποίησαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν ἵνα κεραιθῆναι αὐτῶν. Ἰωνᾶς ἤκατέβη εἰς τὴν κοίλιν τῶ πλοίου ἔτι ἐκάθευδε, καὶ ἐρεγχε.

6. ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל-אלהיך אולי יתעשרת האלהים לנו ודא נאבד :

6. Καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρῶτος, καὶ εἶπεν αὐτῷ: τί σοι ῥεγχε, ἀνάστηθι ἔτι δῆκα λῆ τὸν θεόν σου, ἢ πῶς διασώσῃ ὁ θεὸς ἡμᾶς, καὶ ἔτι μὴ ἀπολλώμεθα.

7. Καὶ

PROPHETA.

4. Dominus autem
misit ventum magnū
in mare, & facta est
tempestas magna in
mari, & navis peri-
clitabatur conteri.

5. Et timuerunt nau-
te. Et clamaverunt
viri ad Deum suum,
& miserunt vasa, que
erant in navi in ma-
re, ut alleviaretur ab
eis. Et Jonas descendit
ad interiora navis, &
dormiebat sopore gra-
vi.

6. Et accessit ad eum
gubernator & dixit
ei: Quid tu sopore
deprimeris? Surge,
invoca Deum tuum,
si forte recogitet Deus
de nobis, & non pere-
amus.

4. Da lies der HErr
einen grossen Wind
auffs Meer kommen/
vñ hub sich ein groß
ungewitter auff dem
Meer/das man mei-
net/das Schiff wär-
de zubrechen.

5. Vñ die schiffleute
furchtē sich/vñ schrie
ein iglicher zu seinem
Gott. Vnd wurffen
das gerätthe /das im
schiff war/ins meer/
dz es leichter würde.
Aber Jona war hin-
unter in dz schiff ge-
stiege/lag vñ schlieff.

6. Da trat zu jm der
schiffherr/vñ sprach
zu jm/wz schleffstu?
siehe auff/ruffe deinē
Gott an / ob vielei-
chte Gott an vns ge-
denck ē wolt/das wir
nicht verdürben.

IONAS.

7. ויאמרו איש
אל-רעהו לנו
ונפילה גורלות
ונרעה בשלמי ה
הרעה הזאת לנו
ויפלו גורלות
ויבא הגורל ע
על-יונה :

8. ויאמרו אליו
הגידה נל לנו ב
אשר למ-הרעה
הזאת לנו מה
מלאכתך ומאין
תבואה מה ארצך
ואי-מורה עם
אתה :

9. ויאמר אליהם
עברי אנכי ואר-
היה אלהי השמים
אני ירא אשר-עש
את הים ו
ונאת-הנפשה :

7. Καὶ εἶπεν ἕκαστος
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ·
δεῦτε βάλλωμεν κλή-
ρους, ἵνα ἴδωμεν τίνος
ἐνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐ-
στὶν ἐφ' ἡμᾶς. καὶ ἔβαλον
κλήρους, ἵνα ἕσπεσεν ὁ κλή-
ρος ἐπὶ Ἰωνᾶν.

8. Καὶ εἶπον πρὸς αὐ-
τὸν· ἀπαγγείλον δὴ ἡ-
μῖν, τίνος ἐνεκεν ἡ κακία
αὕτη ἐν ἡμῖν; τίς σὺ ἢ
ἐργασία ἐστὶ; ἵνα πόθεν ἐρ-
χῆ; ἵνα πᾶ πορεύῃ, ἵνα ἐν
ποίας χώρας; ἵνα ἐκ ποίᾳ
λαοῦ εἶ σὺ;

9. Καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τοὺς· δεῦτε κύριος εἰμὶ
ἐγὼ, καὶ κύριον τὸν θεὸν
τῶν οὐρανῶν ἐγὼ σέβομαι,
ὅς ἐποίησε τὴν θάλασ-
σαν, καὶ τὴν ξηρᾶν.

PROPHETA.

7. Et dixit vir ad col-
legam suum: Venite
& mittam9 sortes, &
sciam9 quare hoc ma-
lum sit nobis. Et mi-
serunt sortes, & ceci-
dit fors super Ienam.

8. Et dixerunt ad e-
um: Indica nobis cu-
jus causa malū istud
sit nobis? quod est o-
pus tuum, qua terra
tua? & quo vadis?
vel ex quo populo es
tu?

9. Et dixit ad eos:
Hebraeus ego sum, &
Dominum Deum cae-
li ego timeo, qui fecit
mare & aridam.

7. Vnd einer sprach
zum andern / kommiet /
wir wollen lossen / da
wir erfahren / vmb
welches willē es vns
so vbel gehe. Vnd
da sie losseten / trafft
Jonam.

8. Da sprachen sie
zu ihm / sage vns / war-
umb gehet es vns so
vbel? Was ist dein
gewerbe? Vnd wo
kommest du her? Aus
welchem Lande bist
du? Vnd von wel-
chem Volck bist du?

9. Er sprach zu ih-
nen / Ich bin ein E-
breer / vñ fürchte den
HERRN / Gott von
Himmel / welcher ge-
macht hat das Meer
vnd das Trocken.

10. וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים
 יִרְאָה גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ
 אֵלֵינוּ מִדָּוָר
 עָשִׂיתָ כִּי-יִדְעוּ הַ
 הָאֲנָשִׁים כִּי-מִלִּפְּנֵי
 יְהוָה הוּא בָרַח כִּי
 הָיִיד לָהֶם :

10. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν, ἔειπον πρὸς αὐτὸν. τί τὸ ἐποίησας; διότι ἐγνώσαν οἱ ἄνδρες, ὅτι ἐκπερσώπτε νῦν ἡμεῖς φεύγων, ὅτι ἀπήγαγεν αὐτὰ τοῖς.

11. וַיֹּאמְרוּ אֵלֵינוּ
 מִדָּוָר נַעֲשֶׂה לְךָ
 וְיִשְׁתַּק הַיָּם
 מֵעַלֵינוּ כִּי הַיָּם
 הוֹלֵךְ וְסֵעַר :

11. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν: τί ποιήσομεν σοι, καὶ κοπάσῃ ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἐπρρεύετο, καὶ ἐξήγαγε μάλλον κλήδωνα.

12. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 שְׂאוּנִי וְהַטְּלֵנִי
 אֶל-הַיָּם וְיִשְׁתַּק
 הַיָּם מֵעַלֵיכֶם
 כִּי יוֹרֵעַ אָנֹכִי כִּי
 בְּשָׁלִי הַסֵּעַר הַ
 הַגָּדוֹל הַזֶּה עַל-
 עַלְיֵיכֶם :

12. Καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτοὺς, ἄρατέμε, ἔμβάλετε εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσῃ ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν. διότι ἐγνώκα ἐγὼ, ὅτι δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας ἐστὶ ἐφ' ὑμᾶς ἐστὶ.

13. Καὶ

PROPHETA.

10. Et timuerunt viri timore magno, & dixerunt ad eum: Quid hoc fecisti? Cognoverunt enim viri, quòd à facie Domini fugerent, quia indicaverat eis Ionas.

11. Et dixerunt ad eum: Quid faciemus tibi, & cessabit mare à nobis? Quia mare ibat & intumescibat super eos.

12. Et dixit ad eos: tollite me, & mittite in mare, & cessabit mare à vobis. Scio enim ego quoniam propter me tempestas hac grandis venit super vos.

10. Da furchten sich die Leute sehr / vñ sprachen zu ihm / warum hastu denn solches gethan? Denn sie wusten / das er für dem HErrn flohe / denn er hatte es jnen gesagt.

11. Da sprachen sie zu ihm / Was sollen wir mit dir thun / das vns das Meer stille werde? Denn das Meer fuhr vngestüm.

12. Er sprach zu ihnen / nemet mich / vñ werfet mich ins Meer / so wird euch das Meer stille werden / denn ich weiß / das solch gros vngewitter vber euch kömme vmb meiner willen.

IONAS

13. וַיַּחֲמְרוּ הָאֲנָשִׁים
לְהַשִּׁיב אֶל-הַיָּם
וְלֹא יָכְלוּ כִּי הָיָה
יָדוֹלֵף וְסָעַר עַל-
הֵמָּה׃

13. Καὶ παραβιάζοντο οἱ ἄνδρες τὸ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν, ἵνα σώσῃ αὐτούς, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο, καὶ ἐξηγήρετο μάλλον ἐπὶ αὐτούς.

14. וַיִּקְרְאוּ אֶל-יְהוָה
וַיִּזְכְּרוּ אֶת-
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
נֹכַח לְפָנָיו
וַיֹּאמְרוּ אֵלֵינוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
כִּי עָשִׂיתָ עִמָּנוּ
כְּכָל אֲשֶׁר-
דִּבַּרְתָּ עָלֵינוּ
וְנִשְׁבַּח אֶת-
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
כִּי עָשִׂיתָ עִמָּנוּ׃

14. Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς κύριον, ἵνα εἶπαν: μηδὲ μῶς κύριε μὴ ἀπολώμεθα ἐνεκεν τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων τούτων, ἵνα μὴ δῶς ἐφ' ἡμαῖς αἷμα δίκαιον, ὅτι σὺ κύριε ὄν τρόπον ἐβέβαλας περὶ ἡμαῖς.

15. וַיִּלָּקְחוּ אֶת-
יֹנָתָן וַיִּשְׂבֹּתוּ
וַיִּשְׂמְרוּ
אֶת-יֹנָתָן
בְּתֵיכָר׃

15. Καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν, καὶ ἐπέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔση ἡ θάλασσα ὡς τὸ σάλειν αὐτῆς.

PROPHETA.

13. Et remigabant viri, ut reverterentur ad aridam, & non valebant quia mare ibat & intumescibat super eos.

14. Et clamaverunt ad Dominum, & dixerunt: Quaesumus Domine, ne pereamus in anima viri istius, & ne des. super nos sanguinem innocentem, quia tu Domine, sicut voluisti, fecisti.

15. Et tulerunt Ionam, & miserunt in mare, & stetit mare à fervore suo.

13. Vnd die Leute trieben/das sie wider zu Lande kernen/aber sie kunten nicht/ denn das Meer fuhr ungesüßm wider sie.

14. Da riefen sie zu dem HERRN / vnd sprachen/ Ah HERR/ laß vns nicht verderben vñ dieses Mannes seele willen/ vnd rechne vns nicht zu vnschuldig blut/ denn du HERR ihuist/ wie dirs gesellet.

15. Vnd sie namen Ionam/ vnd warffen ihn ins Meer/ da stund das Meer still von seinem wüten.

IONAS

16. וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים

יְרֵאוּ גְדוֹלַת

אֱלֹהֵי יַהֲוָה

וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי

לַיהוָה וַיִּירָאוּ נְדָרִים :

17. וַיִּמַן יַהֲוָה דָּג

גָּדֹל לִבְלַע

אֶת-יוֹנָה וַיְהִי

יוֹנָה בְּמֵעֵי הַדָּג

שְׁלֹשָׁה יָמִים

וּשְׁלֹשָׁה לַיְלוֹת :

CAP. II.

1. וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה

אֱלֹהֵי יַהֲוָה אֱלֹהָיו

מִמֵּעֵי הַדָּג :

2. וַיֹּאמֶר קְרָאתִי מִ

מִצְרָה לִי אֱלֹהֵי יַהֲוָה

וַיַּעֲנֵנִי מִבְּטֶן שְׂאוֹל

שָׁמַעְתִּי שְׁמֵעָת

קוֹלִי :

16. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόγῳ μεγάλῳ τὸν κύριον, καὶ ἔθυσαν θυσίαν τῷ κυρίῳ, ἔψαλτο τὰς εὐχαῖς.

17. Καὶ προσέταξε κύριος κῆται μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν ἔτι Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς κῆτας τρεῖς ἡμέρας ἔτι τρεῖς νύκτας.

CAP. II.

1. Καὶ προσήγατο Ἰωνᾶς πρὸς κύριον τὸν θεὸν αὐτῆς ἐκ τῆς κοιλίας τῆς κῆτας. ἔειπεν :

2. Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον τὸν θεόν μου, ἔεισήκουσέ μου. ἐκ κοιλίας ἄδῃ κρουγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου.

3. ἄ-

PROPHETA.

16. Et timuerunt viri
timore magno Domi-
num, & immolave-
runt ostias Domini &
voverunt vota.

17. Et preparavit Do-
minus piscem gran-
dem, ut deglutiret Io-
nam. Et erat Ionas in
ventre piscis tribus
diebus & tribus no-
ctibus.

CAP. II.

1. Et oravit Ionas ad
Dominum Deum su-
um de utero piscis, Et
dixit:

2. Clamavi de tribu-
latione mea ad Domi-
num, & exaudivit
me. De ventre inferi
clamavi & exaudisti
vocem meam.

16. Vnd die Leute
furchten den HERR-
N / Vnd thaten
dem HERRN Opf-
fer vnd Gelübde.

17. Aber der HERR
verschaffet einē gros-
sen fisch / Jonam zu
verschlingen. Vnd
Jona war im Leibe
des Fisches drey tag
vnd drey nacht.

CAP. II.

1. Vnd Jona betet
zu dem HERRN seinē
Gott / im Leibe des
fisches / vnd sprach:

2. Ich rieß zu dem
HERRN in meiner
angst / vñ er antwor-
tet mir / Ich schrey
aus dem bauche der
Hellen / vnd du hö-
rest meine stimme.

IONAS

3. ותשליכני
מצולות בלבב י
ימים ונהר
יסבבני כח
משבריק וגליה ע
עלי עברו :

3. ἀπερρίψάς με εἰς
βάθη κερδίας θαλάσ-
σης, καὶ ποταμοὶ ἐκύ-
κλωσάν με. πάντες οἱ
μετεωρισμοὶ σε, καὶ τὰ
κύματά σε ἐπ' ἐμοὶ δι-
ῆλθον.

4. ואני אמרתי
נגרשתי מנגד עיניך
אך אוסיף לחיט
אל-היכר
קדשך :

4. Καὶ ἐγὼ εἶπα ἀπώ-
σμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σε.
ἄρα περσάησω τὸ ἐπι-
βλέψαι μὲ πρὸς ναὸν
τὸν ἅγιόν σε.

אפפוני מים עד-
נפש תחום
יסבבני סוף הבוש
לראשי :

5. περιεχύθη μοι ὕδωρ
ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσ-
σος ἐκύκλωσέ με ἐ-
σχάτη, ἔδυσ ἡ κεφαλὴ
μου.

6. לקצבי הרים
ינרתי הארץ
ברחיה בעדי ל
לעולם ותעל
משחרת הני והור
אלהי :

6. Εἰς οχισμὰς ὄρεων,
κατέβην εἰς γλῶν, ἧς
οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτο-
χοι αἰώνιοι. Ἐάνεβήτω
ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου
πρὸς σε κύριε ὁ θεός μου.

PROPHETA.

3. Et projecisti me in profundum in corde maris, & flumen circumdedit me. Omnes gurgites tui & fluctus tui super me transierunt.

4. Et ego dixi. Abiectus sum à conspectu oculorum tuorum. Veruntamen rursus videbo templum sanctum tuum.

5. Circumdederunt me aquae usque ad animam, abyssus vallavit me, pelagus operuit caput meum.

6. Ad extrema montium descendi, terra vectes concluserunt me in aeternum, & sublevabis de corruptione vitam meam, Domine Deus meus.

3. Du warffest mich in die Tiefe mitten im Meer / das die fluth mich umbgaben / alle deine Bogen und Wellen giengen vber mich.

4. Das ich gedachte ich were von deinen Augē verstoßen / ich würde deinen heiligen Tempel nicht mehr sehen.

5. Wasser umbgabte mich / bis an mein leben / die Tiefe umbbrachte mich / Schilff bedeckte mein heupt.

6. Ich sanct hinunter zu der berge grunde / Die E. de hatte mich verriegelt ewiglich / Aber du hast mein leben aus dem verderben geführet / **HEU** mein Gott:

IONAS.

7. בַּחֲתָעֶטְרָה עָלַיִן
נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה
זָכַרְתִּי וְתִכְוֹלֵה אֵל
אֱלֹהֵי תַפְלֵתִי אֵל־
הַיָּבֵל קִרְשָׁה :

7. Ἐν τῷ ἐκκλίπῃ ἀπὸ
ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου τὰ
κύριε ἐμνήστω, ἔελ-
θοι πρὸς σὲ ἡ σπασαχὴ
μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν
σου.

8. מְשֻׁמְרִים הַבְּלִי-
שׁוֹן חֲסֵדֶם י
יַעֲזֹבו :

8. φυλασσόμενοι μά-
ταια, ἔψαδῆ, ἔλεος
αὐτῶν ἐγκατέλιπον.

9. וְאֲנִי בְקוֹל תּוֹרָה
אֲזַכְּרֶה לֵךְ אֲשֶׁר
נִדְרַתִּי אֲשַׁלֵּמָה
יִשׁוּעָתְךָ לַיהוָה :

9. Ἐγὼ δὲ μετὰ Φω-
νῆς αἰνέσεως ἔξομολο-
γήσεως θύσω σοι, ὅσα
ἠξάμιλλω ἀποδώσω σοι
εἰς σωτηρίαν μοι τῷ κυ-
ρίῳ.

10. וַיֹּאמֶר יְהוָה
לֶבֶן וַיִּקַּל
אֶת־יוֹנָה אֵל
הַיָּבֵל :

10. Καὶ προσετέγη ἀπὸ
κύριε τῷ κήτῃ, ἔξε-
βαλε τὸν Ἰωνᾶν ὅτι τὴν
ξηραν.

CAP.

PROPHETA.

7. Cum angustiaretur in me anima mea, Domini recordatus sum, ut veniat ad te oratio mea ad Templum sanctum tuum.

8. Qui custodiunt vanitates, frustra misericordiam suam derelinquunt.

9. Ego autem in voce laudis immolabo tibi, quaecumque vovi, reddam pro salute mea Domino.

10. Et dixit Dominus pisci, & evomuit Ionam in Aridam.

7. Da meine Seele bey mir verzagte / gedacht ich an den HERRN / vnd mein gebet kam zu dir / in deinen heiligē Tempel.

8. Die da halten über dem nichtigen / verlassen ire gnade.

9. Ich wil aber mit danck opffern / Meine Gelübde wil ich bezalen dem HERRN / das er mir geholffen hat.

10. Vnd der HERR sprach zum Fische / vnd derselbe spenck Ionam aus ans Land.

3

αὐτὸς
τῆς
ἐλ-
χῆ
σιὸν

αὐτὸς
λεὸν

αὐτὸς
λο-
τα
σι
κυ-

αὐτὸς
ξέ-
πλω

AP.

IONAS

CAP. III.

CAP. III.

1. וַיְהִי דְבַר-יְהוָה
אֶל-יוֹנָה שְׁנִינֹתָ לֵאמֹר:

2. קוּם לֶךְ אֶל-נִינּוֹר הָעִיר
הַגְּדֹלָה וְקִרְאֵה אֶל־הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר-הִקְרִיתָ אֲשֶׁר
אָנֹכִי דֹבֵר אֵלֶיךָ:

3. וַיִּקַּם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ
אֶל-נִינּוֹר כְּדַלְקָה
יְהוּזָה וְנִינּוֹה הַרְתָּה
עִיר-גְּדוֹלָה לֵאלֹהִים
מִחֻלָּה שְׁלֹשָׁתַיִם
יָמִים:

4. וַיַּחַל יוֹנָה לְבוֹזֵל
בְּעִיר מִחֻלָּה יוֹם
אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר
עוֹד אַרְבַּעַיִם
יוֹם וְנִינּוֹר
נִהְפָּקֶרֶת:

1. Καὶ ἐγγύετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ὡς δούτερος, λέγων:

2. Ἀνάστηθι, καὶ πορεύε εἰς Νινῦν τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, ἔκκηρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἔμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σε.

3. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς, καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινῦν, καὶ ἔλαλησε κύριος, ἡ δὲ Νινῦν ἡ πόλις μεγάλη τῷ θεῷ ὡσεὶ πορείας ὁδῶν τριῶν ἡμερῶν.

4. Καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς τῷ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὴν πόλιν ὡσεὶ πορείας ἡμέρας μιᾶς. ἔκκηρυξε καὶ εἶπεν, ἐπι τρεῖς ἡμέραι ἔκ Νινῦν κατασραφήσεται.

5. וַיִּחְמְנוּ אַנְשֵׁי
 נִינְוָה בֵּאלֹהִים וּ
 וַיִּקְרְאוּ צוֹם
 וַיִּלְבְּשׁוּ שִׁקִּים
 מִדֹּדָלָם וְעַד ק
 קִטְנֵם :

6. וַיַּעַח חִיָּבָר אֶל
 מֶלֶךְ נִינְוָה וַיִּקְרָא
 מִכִּסְאוֹ וַיַּעֲבֵר
 אֶת־דָּתוֹ מֵעַלְיוֹ וַיִּכַּס
 שֵׁק וַיֵּשֶׁב עַל
 חֲאִפָּר :

7. וַיִּזְעַק וַיֹּאמֶר ב
 בְּנִינְוָה מִטַּעַם
 חֲסִדָּה וְגִדְלוֹ לֵאמֹר
 חַיֵּים וְחַבְהֻמָּה
 חֲבָקֵק וְחִצְיָן אֶל
 יִטְעִמוּ מֵאוֹמָה אֶל
 יִרְעוּ וּמִים אֶל
 יִשְׁתּוּ :

5. Καὶ ἤπιστευσαν οἱ ἄν-
 δρες Νινυῖται θεῶ, καὶ
 ἐκήρυξαν νηστείαν, ἔε-
 νεδύσαντο σάκκους ἀπὸ
 μεγάλων αὐτῶν ἕως μι-
 κρῶ αὐτῶν.

6. Καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος
 πρὸς τὴν βασιλέα Νινε-
 υῖ καὶ ἐξάνεστη ἀπὸ τοῦ
 θρόνου αὐτοῦ ἔσπειλε-
 το σὺλιν αὐτοῦ ἀφ' ἑαυ-
 τοῦ ἔσπειράλετο σάκ-
 κων, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ
 σποδῶ.

7. Καὶ ἐκηρύχθη ἔρ-
 ρήθη ἐν τῇ Νινυῖ παρὰ
 τοῦ βασιλέως, ἔπαραι-
 τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ
 λεγάτων. οἱ ἄνθρωποι ἔ-
 πακλήθη, ἔοἶβοτες, καὶ
 τὰ πρῶτα μὴ γευσά-
 θωσαν, μηδὲ νεμέσθη-
 σαν, ἔὕδωρ μὴ πίετω-
 σαν.

PROPHETA.

5. Et crediderunt vi-
ri Ninivite in Domi-
no, & predicaverunt
jejunium, & vestiti
sunt saccis, à majore
usq; ad minorem.

6. Et pervenit ver-
bum ad Regem Nini-
ve, & surrexit de So-
lio suo, & abiecit ve-
stimentum suum à se,
& indutus est sacco,
& sedit in cinere.

7. Et clamavit, &
dixit in Ninive, exo-
re Regis & Principum
ejus, dicens: Homi-
nes, & jumenta &
boves, & pecora non
gustent quicquã nec
pascantur, & aquam
non bibant.

5. Da glaubten die
Leute zu Ninive an
Gott / vnd lieffen
predigen / Man solte
fasten / vnd zogen sä-
cke an / beide groß
vnd klein.

6. Vnd da das für
den König zu Nini-
ve kam / stund er auff
von seinem Thron /
vñ leget sein Purpur
abe / vnd hüllet einē
sack vmb sich / vnd
setzt sich in die Asche.

7. Vnd ließ auß-
schreyen vnd sagen /
zu Ninive / aus be-
fehl des Königs vnd
seiner Gewaltigen
also / Es sol weder
Mensch noch Thier /
weder Ochsen noch
schaffe etwas kostē /
vñ man sol sie nicht
weiden / noch wasser
trinken lassen.

IONAS.

8. ויתפסו שקים
 האדם והבהמה
 ייקראו אל-אלהים
 בחזקה וישבו איש
 מדרך הרעה ו
 ומן החמס אשר
 בכפיהם :

8. Καὶ πειβάλλοντες
 σάκκους οἱ ἄνθρωποι ἔ-
 πα κλέυη, καὶ ἀνεβόησαν
 πρὸς τὸν θεὸν ἐκλεινῶς ἔ-
 άνες ρεψαν ἕκαστος ἀ-
 πο τῆς ὁδῆ αὐτῶν τῆς
 πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῆς ἀ-
 δικίας τῆ ἐν χερσὶν αὐ-
 τῶν, λέγοντες·

9. מי יודע ושוב
 ונחם האלהים
 ושב מחרון אפו
 ולא נאכר :

9. Τίς οἶδεν εἰ ἴπισρέ-
 ψει ὁ θεὸς ἔ παρακλη-
 θήσεται, καὶ ἀποσρέψει
 ἐξ ὀργῆς θυμῶ αὐτῶ, καὶ
 ἔ μὴ ἀπολώμεθα;

10. וירא האלהים
 אר-מעתהם פי-
 שבו מדרך הרעה
 וינחם האלהים
 על-חרעה אשר-
 דבר לעשות
 להם ולא עשה :

10. Καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ
 ἔργα αὐτῶν ὅτι ἀπέ-
 σρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν
 αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ
 μετενόησεν ὁ θεὸς ἴπι τῇ
 κακίᾳ ἣ ἐλάλησε τῶ
 ποιῆσαι αὐτῶ καὶ οὐκ
 ἐποίησεν.

PROPHETA.

8. Et operiantur sac-
cis homines & iumentā,
& clament ad Do-
minum in fortitudi-
ne, & convertatur
vir à via sua mala,
& ab iniquitate, qua
est in manibus eo-
rum.

9. Quis scit si conuer-
tatur & ignoscat De-
us, & revertatur à
furore irae suae, & non
peribimus?

10. Et vidit Deus o-
pera eorum, quia con-
versi sunt de via sua
mala, & misertus est
Deus super malicia,
quam locutus fuerat,
ut faceret eis, & non
fecit.

8. Vnd sollen säcke
vmb sich hüllen/ bei-
de Menschen vnd
Thier/ vnd zu Gotte
ruffen hefftig/ vñ ein
jeglicher bekehre sich
von seinem Bösen
wege / vnd vom fre-
vel seiner hände.

9. Wer weiß / Gotte
möchte sich bekeren/
vnd reuen / vnd sich
wenden von seinem
grüßigen Zorn / das
wir nicht verderben?

10. Da aber Gotte
sah ihre Werck / das
sie sich bekereten von
ihrem bösen Wege/
reverte in des vbelts/
das er geredt hatte
ihnen zu thun / vnd
thets nicht.

IONAS

CAP. IV.

1. וַיִּרַע אֱלֹהֵי יוֹנָתָן
רָעָה גְדוּלָתָהּ וַיִּתְהַר
לָהּ :

2. וַיִּתְפַּלֵּל אֱלֹהֵי
יִסְוֶה וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי
יְהוָה הַלֹּזֶל יָדָהּ
דַּבְּרֵי עַד הַיּוֹתֵי עַל
עַל אֲדַמְתִּי עַל :

כִּן סַבְמֵתִי לְכַרֵּת
פְּרִשְׁוֹשָׁהּ כִּי יִדְעֵתִי
כִּי אֶתְהַר אֱלֹהֵי

הַנֶּחֱזֵן וּרְחֹמֵי אֲרָץ
אֲפִים וְרַב־חֶסֶד
וְנֶחֱם עַל הַרְעָה :

3. וַעֲתִידָהּ יְהוָה ק
קַח נֶפֶשׁ אֲרָץ
נֶפֶשׁוֹ מִמֶּנִּי כִּי טוֹב
מוֹתִי מֵחַיִּי :

4. וַיֹּאמֶר יְהוָה
הַהֵיטֵב חָרַדְתָּ לָּךְ :

CAP. IV.

1. Καὶ ἐλυπηθῆ Ιωνᾶς
λύπῳ μεγάλῳ, καὶ
συνεχύθη.

2. Καὶ προσεύξατο πρὸς
κύριον. Ἐἶπεν ὁ δὲ κύριος
εἰς ἑαυτὸν λόγους· τί με
ἐπιόντος μου ἐν τῇ γῆ μου;
ἤτις τὸ παρεφθασα
τὸ φυγεῖν εἰς Ἰερσὺς,
διότι ἔγνων ὅτι ὁ θεὸς ἐ-
λεήμων καὶ οἰκτιρμων,
μακρόθυμος ἔπιλυέ-
λε, ἔπιμετανοῶν. Ἐπὶ
πᾶς κακίας.

3. Καὶ νῦν δεῦρο κύριε
λάβε τὴν ψυχὴν μου
ἀπὸ ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ
δοῦσθαι με ἢ ζῆν.

4. Καὶ εἶπε κύριος·
σφόδρα λελύπησά σου;

PROPHETA.

CAP. IV.

1. Et afflictus est Iona afflictione magna, & iratus est.

2. Et oravit ad Dominum & dixit: obsecro Domine, nunquid non hoc est verbum meum: cum adhuc essem in terra mea? propter hoc praecipavi, ut fugerem in Tharsis. Scio enim, quia tu Deus clemens & misericors es, patiens & multa miserationis, & ignoscens super malitia.

2. Et nunc Domine, tolle quæso animam meam à me, quia melior est mihi mors, quam vita.

3. Et dixit Dominus: Purasne bene irasceris tu?

CAP. IV.

1. Das verdrosß Jona fast sehr/vñ ward zornig.

2. Vnd betet zum HErrn/vnd sprach/ Ach HErr / das ist das ich sagte / da ich noch in meinē Lande war/darum ich auch wolte zuvor loimen/ zu flithē auff's Meer/ Den ich weiß das du gnedig/barmhertzig/langmütig/vnd von grosser gütē bist/vnd lessest dich des vbel's reuen.

3. So nim doch nu HERR meine Seele von mir / Denn ich wolt lieber tod sein/denn leben.

4. Aber der HERR sprach/Weinstu das du billich zürnest?

D v

IONAS

5. וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן־
הָעִיר וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם
לְעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שָׂם
סֵבֶל וַיֵּשֶׁב תַּחְתֵּיהָ
בִּצְלַל עֵד אֲשֶׁר י
יִרְאוּ מִהַיְהוּר
בְּעִיר :

6. וַיְמַן יְהוָה אֱלֹהִים
קִיקִיּוֹן וַיַּעַל מֵעַל
לְיוֹנָה לְחַיּוֹת צַר
עַל רֹאשׁוֹ לְחֲצִיר
לוֹ מִרְעָתוֹ וַיִּשְׁמַח
יוֹנָה עַל־
הַקִּיקִיּוֹן שִׂמְחָה
גְדוֹלָה :

7. וַיְמַן הָאֱלֹהִים
תּוֹלְעַת בַּעַלְזָר
הַשָּׁחַר לְמַהֲרָה וַתֵּבֶן
אֶת־הַקִּיקִיּוֹן נֹבֵשׁ :

5. Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς πόλεως. Ἐκάλυψεν ἀπέναντι τῆς πόλεως. Ἐποίησεν αὐτῷ ἐκεῖ σκῆλυτὸν ἔκαθητο ὑποκάτω αὐτῆς, ἕως ἃς ἴσθη τί ἔσται τῆς πόλεως.

6. Καὶ προσέταξε κύριος ὁ θεὸς κολοκύνθη. Ἐάνεβη ὑπὲρ κεφαλῆς Ἰωνᾶ τῷ εἶναι σκιάν ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτῆς τῷ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῆς, ἔχαρη Ἰωνᾶς ὅτι τῆς κολοκύνθης χάριν μεγάλην.

7. Καὶ προσέταξεν ὁ θεὸς σκώληκι ἐωθινῇ τῇ ἐπαύριον. καὶ ἐπάταξε τὴν κολοκύνθη καὶ ἐξήρανθη.

PROPHETA.

5. Et egressus est Iona de civitate, & sedit contra orientem civitatis. Et fecit sibi met umbraculum ibi, & sedebat subter illud in umbra, donec videret, quid accideret civitati.

6. Et preparavit Dominus Deus hederam, & ascendit super caput Iona, ut esset umbra super caput eius, & protegeret eum. Laboraverat enim, & latus est Iona super hedera leticia magna.

7. Et paravit Deus Vermem ascensu diluculi in crastinum, & percussit hederam, & exaruit.

5. Und Jona gieng zur Stadt hinaus / vnd saß sich gegen Morgenwerts der Stadt / vnd machte jm daselbst eine hütten / da setzte er sich vnter / in den schatten / bis er sehe / was der Stadt widerfahren würde.

6. Gott der Herr aber verschaffet einē Kürbis / der wuchs ober Jona / das er schattē gab ober sein heupt / vñ errettet jm von seinem vbel / vñ Jona freuet sich sehr ober dem Kürbis.

7. Aber der Herr verschaffet einen wurm / des morgens / da die Morgenröthe anbrach / der stach den Kürbis / das er verdorrete.

IONAS

8. וַיְהִי כִּזְמַן הַשֶּׁמֶשׁ
 וַיִּמַן אֱלֹהִים רִיחַ
 קָדִים חַדְשֵׁי־רִיחַ
 וַתִּבַּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־
 רַגְלֵי יוֹנָתָן וַיִּתְעַלֶּף
 וַיִּשְׁאַל אֶת־בִּן
 נַפְשׁוֹ לְמִוּתָו וַיֹּאמֶר
 טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי :

9. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 אֶל־יוֹנָתָן הַחִיטָב
 חַתָּת־לֶךָ עַל־
 חַקֵּי־קִיּוֹן וַיֹּאמֶר הֲוֵא
 חִיטָב חַתָּת־לִי
 עַל־טוֹרָתִי :

10. וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶת־הַסַּפְסַפִּים
 חַקֵּי־קִיּוֹן אֲשֶׁר לִי
 לִלְוֵי עַמְלֵם בֵּן
 וְלִלְוֵי גִבְלֵתָו שֶׁן
 שֶׁן־לִילְוֵי חַתָּת
 וְכֵן־לִילְוֵי אֶבֶד :

8. Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀναλίσσει τὸν ἥλιον καὶ προσέταξεν ὁ θεὸς πνεύματι καύσωνι συγκαίοντι, ἔπειτα ἔταξεν ὁ ἥλιος ἵνα τὸν κεφαλὴν Ἰωνᾶ ἔωλιγοψήχει, καὶ ἀπελέγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπε· καλὸν μοι τὸ ἄπο θανεῖν, ἢ ζῆναι με.

9. Καὶ εἶπε κύριος ὁ θεὸς πρὸς Ἰωνᾶν· σφόδρα λελήπθης σὺ ἵνα τῇ κολοκύνθῃ ἢ εἶπε, σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ἕως θανάτου.

10. Καὶ εἶπε κύριος· σὺ μὲν ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἧς ὅτε ἐκακοπάθησας, ἔδεδεξάρθρησας, ἔδεδεξέθρησας αὐτὴν ἢ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα, ἔτι ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο.

PROPHETA.

8. Et cum ortus fuisset Sol, precepit Dominus vento calido & urenti, & percussit Sol super caput Iona, & aestuabat. Et petivit anima sua, ut moreretur. Et dixit: Melius est mihi mori, quam vivere.

9. Et dixit Dominus ad Ionam: Putas ne bene irasceris tu super hederam? Et dixit: Bene irascor ego usque ad mortem.

10. Et dixit Dominus: Tu doles super hederam, in qua non laborasti, neque fecisti ut cresceret, quae sub una nocte nata est, & sub una nocte perijt.

8. Als aber die Sonne auffgegangē war/ verschaffet Gott einen durrē Ostwind/ vnd die Sonne schach Jona auff den kopf/ das er matt ward. Da wünschet er seiner Seele den todt/ vnd sprach/ ich wolte lieber todt sein/denn leben.

9. Da sprach Gott zu Jona/ meinstu da du billich zürnest vñ den fürbis? Vnd er sprach/ billich zürne ich bis an den todt.

10. Vnd der HERR sprach/ Dich jamere des fürbis/daran du nicht gearbeitet hast/ hast in auch nit außgezogen/welcher in einer Nacht ward/vnd in einer Nacht verdarb.

IONAS.

11. וְאֵנִי לֹא אֲחֻס׃
 עַל־נִינֻוֹד׃
 הָעִיר הַגְּדוֹלָה׃
 אֲשֶׁר יֹשְׁבֵיהָ הֲרִבּוּ׃
 מִשְׁפֵּי־עַשְׂרֵי׃
 רֶבּוֹ אֲדֹם אֲשֶׁר
 לֹא־יָדַע בֵּין־יָמֵינוּ
 לְשִׁמְאֵלוֹ וּבְחֻמְרוֹ
 רַבּוֹ׃

ס ל ו ק

11. Ἐγὼ δὲ ἔφεισάμην
 ὑπὲρ Νινευὶ τῆς πόλεως
 τῆς μεγάλης, ἐν ἣ κα-
 τοικῶσιν ἐν αὐτῇ πλεί-
 ρος ἢ δώδεκα μυριάδες
 ἀνθρώπων, οἵτινες οὐκ
 ἔγνωσαν δεξιάν αὐτῶν
 ἢ δεξιερῶν αὐτῶν, καὶ
 κλιῦν πολλὰ;

Τέλος Ἰωνᾶ ἕκ τῆς τῶν
 ζ. ἐρμηνείας.

PROPHETA.

11. Et ego non par-
cam Ninivæ civitati
magna, in qua sunt
plus quàm centum,
viginti millia homi-
num, qui nesciunt,
quid sit inter dexte-
ram & sinistram su-
am & jumenta mul-
ta?

Finis Transl. Hi-
eronymi.

11. Vnd mich solt
nicht jamern Ninis-
ve / solcher grossen
Stadt / in welcher
sind mehr denn hun-
dert vnd zwanzig
tausent Menschen /
die nicht wissen vn-
terscheid / was recht
oder linck ist / darzu
auch viel Thiere?

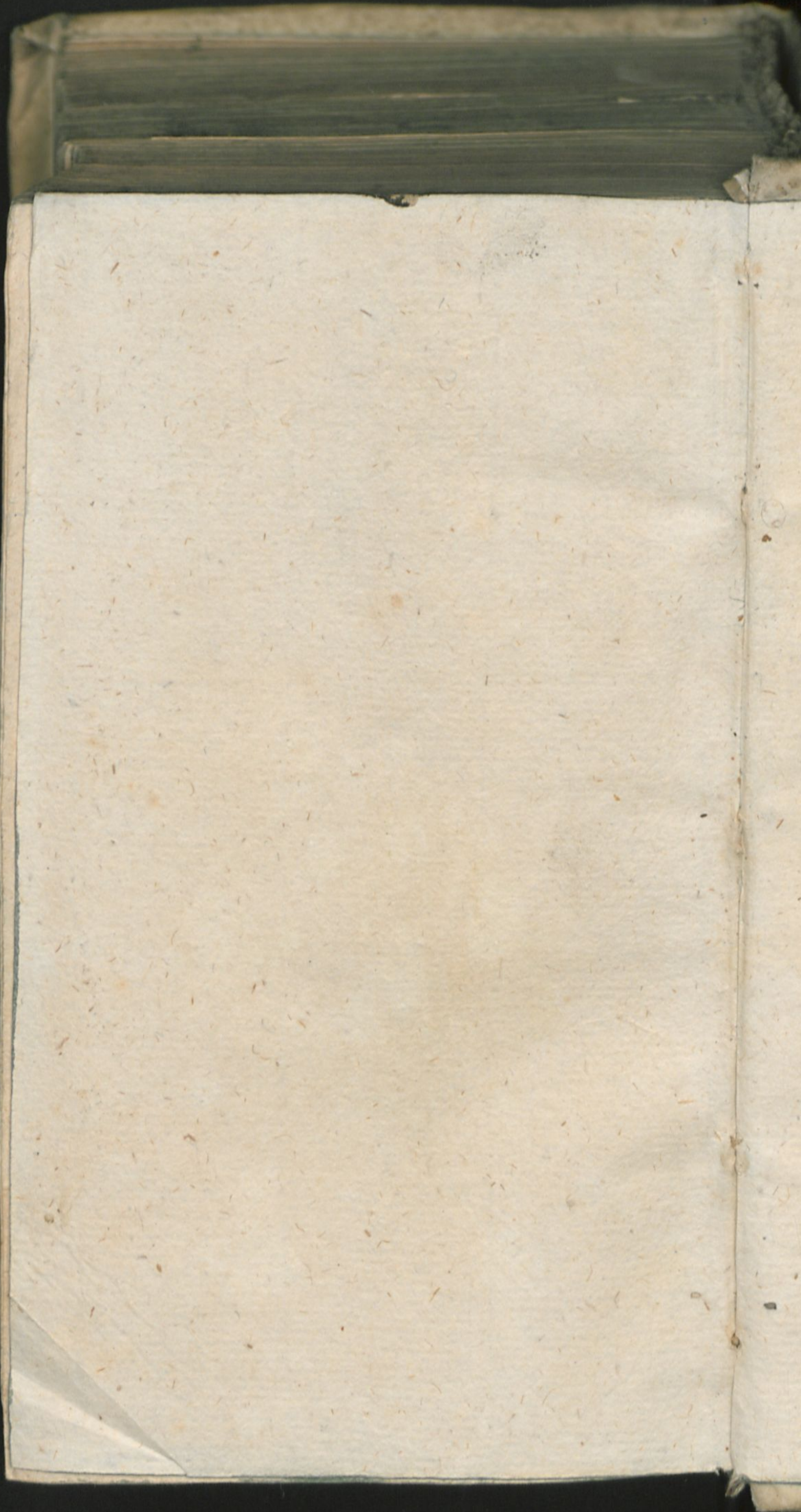
Finis Transl. D.
Lutheri.

PROPHETA IONAS,
CHRISTI Servatoris, sepulti &
resurgentis Typus.

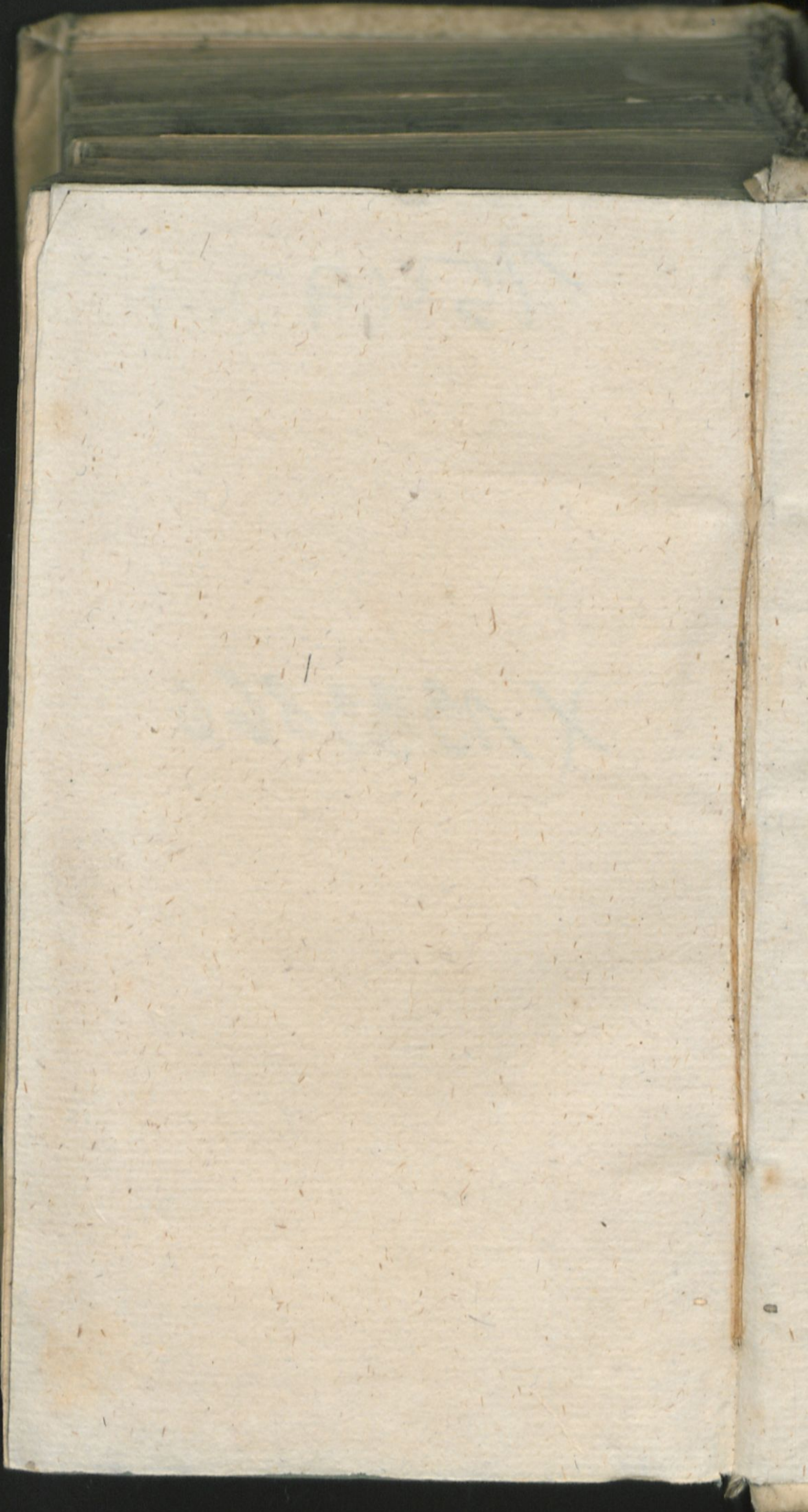

Ut vidus IONAS in ceti ventre capace
Clausus, ter totas noctes totidemq; auroas,
Lucifero & terno rursus projectus in orbem:
Sic Christus lucis per tres permāsit ad ūbras
In busto, ut salvos nos redderet atq; beatos.
Gleich wie im Walfisch Jonas lag!
Verschlossen drey nacht vnd drey tag!
Am dritten außgeworffen ward:
Also lag Christ eine kleine farth/
Auch ons zum Neyl im grab verwart.

754977

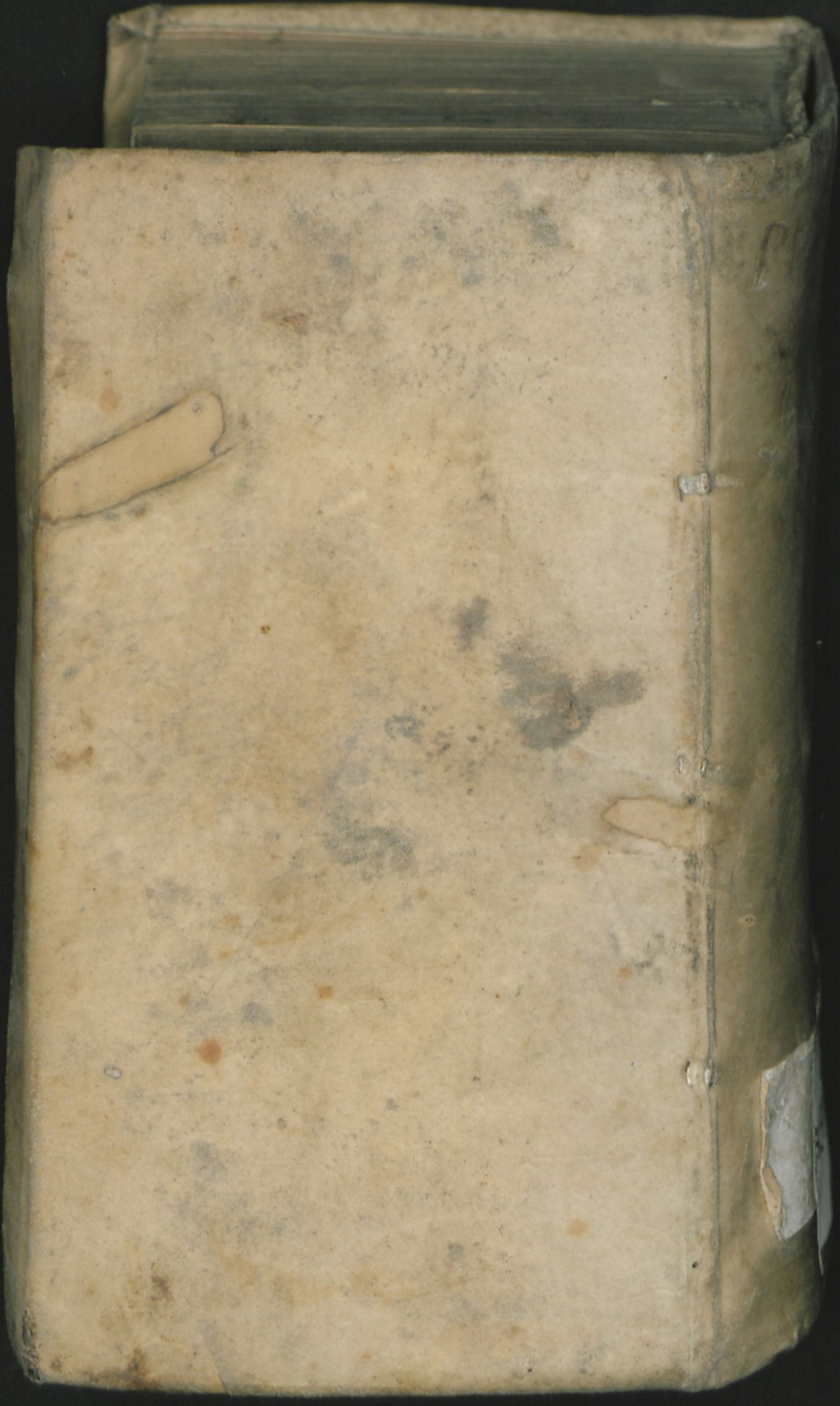
X 1993866

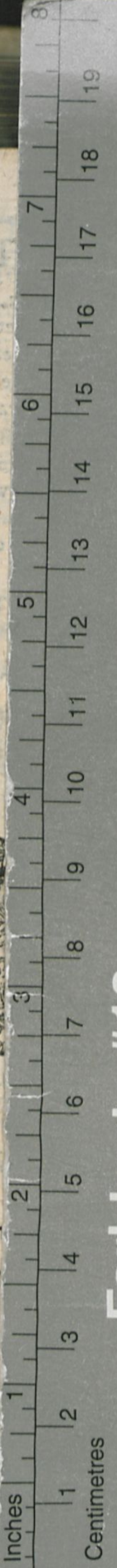

154977

12

1077

B.I.G.

Farbkarte #13

PROPHETA ONAS QVA- DRILINGVIS.

Hebraicè,
Græcè,
Latinè,
Germanicè.

ER SINGVLA CAP^a für mich.

inctus, ut versus versui resp
ersionum diversitas ad font
æ originis tanto *hete sich auff / vnd*
minari po *he für dem H. Er*
en / vnd wolt auff
Meer / vnd kam hin-
ab gen Japho. Vnd
da er ein schiff fand /
das auff *das Meer wolt*
ahren / gab er Fehr-

VVITEL
ypis Cratonianis,
M. D C.

